

4

Lammet er værdigt

Ugens vers

"Græd ikke! For Løven af Judas stamme, Davids rods kud, har sejret, så han kan åbne bogen og dens syv segl" (Åb 5,5).

Introduktion

I sidste uge så vi på Kristi budskaber til hans folk på jorden. Nu skifter Johannes' syn fra jorden til himlen og fokuserer på "hvad der siden skal ske" (Åb 4,1), på fremtiden.

Synet i kapitel 4 og 5 finder sted i himlens tronsal. Scenen i kapitel 4-5 fremstiller symbolsk, at Gud har kontrol med historien og frelsens plan. Før fremtiden åbenbares, bliver vi vist, at Kristi ypperstepræstelige tjeneste i himlen er afgørende. Gennem den hersker han suverænt over jordens begivenheder og menneskenes frelse. På den måde giver kapitel 4-5 et himlens perspektiv på de fremtidige begivenheder, der er nedskrevet i resten af bogen.

Det bør også bemærkes, at mens budskaberne til de syv menigheder var skrevet i et forholdsvis ligetil sprog, er bogens sprogbrug herefter endnu mere symbolsk. Det gør det ikke altid lige let at fortolke. Denne sprogbrug er hentet fra Guds folks historie, som vi finder den gengivet i Det Gamle Testamente. En korrekt fortolkning af Åbenbaringsbogen kræver en rigtig forståelse af dens symbolske sprog i lyset af Det Gamle Testamente.

Ugens tekster

- Åb 4
- Ez 1,5-14
- Åb 5
- Ef 1,20-23
- Hebr 10,12
- ApG 2,32-36

I den himmelske tronsal

I Åb 4,1 inviterer Jesus Johannes til at komme op til himlen for at få en panoramisk oversigt over historien frem til Jesu genkomst.

Åb 4,1-8
Ez 1,26-28
Åb 5,11-14

Disse tekster beskriver himlens tronsal. Hvad lærer vi her om storheden i himlens tronsal?

Apostlen så gennem en åbnet dør ind i det himmelske tempel og Guds trone. Tronen symboliserer Guds herredømme over skaberværket, mens regnbuen rundt om tronen er et tegn på hans trofasthed mod sit folk (1 Mos 9,13-16; Es 54,9-10). Men Satan, som tilranede sig herredømme over denne jord og er Guds store modstander, har draget Guds myndighed i tvivl. Det centrale spørgsmål i den store strid mellem Gud og Satan handler om, hvem der har ret til at herske. Det himmelske råd, som Johannes så samlet i den himmelske tronsal, har til hensigt en gang for alle at bekræfte Guds ret til at herske over universet (Åb 4,1-8; 5,11-14).

Åb 4,8-11;
5,9-14

Hvad kan vi lære om sand tilbedelse fra disse afsnit? Hvorfor er Herren, Gud, tilbedelse værdig i kapitel 4, og hvorfor er Lammet værdigt i Åb 5,9-14?

Åb 4 giver en generel beskrivelse af tronsalen i det himmelske tempel og den tilbedelse, der vedvarende finder sted der. Tilbedelsen i kapitel 4 priser Guds skabermagt; mens kapitel 5 fejrer den genløsning, som det slagtede lam har tilvejebragt. Disse kapitler viser, at sand tilbedelse beskriver og fejrer både Guds mægtige skabergerninger og hans frelsesgerninger. Gud, som på seks dage skabte verden, har også magt og evne til at genoprette den til sin oprindelige tilstand som en evig bolig for sit folk. Og det har han lovet at gøre.

Til at
tænke over

Tænk over, hvad evangeliet lærer: Han, som skabte ikke alene vores verden, men hele universet, var også "det slagtede lam" (Åb 5,12), som døde for os. Hvilket fantastisk håb i en verden der er fuld af smerte og forvirring!

Den himmelske forsamling i tronsalen

Beskrivelsen af de ældste i Åb 4,4 viser, at de ikke er engle. I Bibelen bruges titlen "ældste" altid om mennesker. I modsætning til engle, som altid står foran Guds ansigt, sidder disse ældste på troner. De hvide klæder, de er iført, er Guds trofaste folks klædedragt (Åb 3,4-5). Deres sejrskroner (flertal af det græske ord *stephanos*, Åb 4,4) er forbeholdt de hellige, der har vundet sejr (Jak 1,12). Alle disse detaljer indikerer, at de 24 ældste er herliggjorte hellige.

Tallet 24 er symbolsk. Det består af to gange 12, og i Bibelen er tallet 12 et symbol på Guds folk. De 24 ældste kunne repræsentere Guds folk i sin helhed, både fra Det Gamle og Det Nye Testaments tid. Tallet 24 genspejler også lederne af de 24 afdelinger af præster, der på skift gjorde tjeneste i det jordiske tempel (1 Krøn 24,1-19).

Det faktum, at de 24 ældste aldrig er omtalt tidligere i Bibelen, kan indikere, at de er en ny gruppe i den himmelske tronsal. Måske er det dem, der blev opvakt fra de døde ved Jesu død (Matt 27,51-53).

Hvis det er tilfældet, fór de 24 ældste op til himlen sammen med Jesus som repræsentanter for menneskeheden. De skulle bevidne Guds retfærdighed i gennemførelsen af frelsesplanen. I Åb 5,9 falder de 24 ældste, sammen med de fire væsener, ned og tilbeder Lammet, der var slagtet, men som lever. Sammen synger de en ny sang, hvor de ophøjer Lammet som den, der er værdig: "Du er værdig til at få bogen og bryde dens segl, for du blev slagtet, og du købte med dit blod mennesker til Gud af alle stammer og tungemål, folk og folkeslag og gjorde dem til et kongeligt folk og til præster for vor Gud, og de skal være konger på jorden" (Åb 5,9-10).

Åb 4,6-8

Denne tekst omtaler også de fire levende væsener. Sammenlign beskrivelsen af dem med de fire levende væsener i Ez 1,5-14 og Ez 10,20-22 og med seraferne i Es 6,2-3.

De fire levende væsener symboliserer de ophøjede væsener, som tjener Gud som hans redskaber og hans trones vogtere (Sl 99,1). Vingene peger symbolsk på deres hurtighed, når de udfører Guds befalinger, og øjnene peger på deres intelligens. Deres tilstedeværelse sammen med de 24 ældste og utallige engle omkring tronen (Åb 5,11) viser, at hele skaberværket er repræsenteret i himlens tronsal.

Den forseglede bogrulle

Åb 5,1-4
Es 29,11-12

Hvad betyder det, at bogrullen er forseglet? Hvorfor græd Johannes?

Den græske tekst antyder, at bogrullen lå på tronen ved Faderens højre hånd. Den ventede på ham, som var værdig til at tage den og "bryde dens segl" (Åb 5,2).

Ellen White skriver, at den forseglede bogrulle indeholder "Guds forsyns historie og folkeslagenes og menighedens profetiske historie. Deri fandtes de guddommelige udsagn, Guds autoritet, hans bud, hans love, den Eviges symbolske råd samt historien over alle nationers styrende magter. I symbolsk sprog indeholdt denne bogrulle den indflydelse, alle stammer, tungemål og folk havde haft fra jordens begyndelse til historiens ende" (Ellen White, *Manuscript Releaser*, 9. bind s. 7).

Kort sagt indeholder bogrullen hemmeligheden om Guds plan for at løse syndens problem og frelse den faldne menneskehed. Denne hemmeligheds fulde åbenbaring finder først sted ved Jesu genkomst (se Åb 10,7).

Åb 5,5-7

Hvorfor er Kristus den eneste i hele universet, som er værdig til at tage den forseglede bogrulle og bryde dens segl?

Krisen i tronsalen hænger sammen med Satans oprør. Selv om denne planet blev skabt af Gud, har den været under Satans tilranede herredømme. Johannes' gråd udtrykker Guds folks længsel, lige siden Adam, efter frelse fra syndens slaveri. Den forseglede bogrulle indeholdt Guds plan til løsningen på syndens problem. Med sin umådelige magt kunne Gud have udryddet synden. Men for at forløse den faldne menneskehed krævedes noget helt særligt, nemlig at Gud blev menneske. Det skete i Jesus, som "har sejret" og derfor er værdig til at åbne bogen, overtage herredømmet over denne jord og blive vores mellemmand i den himmelske helligdom.

Til at
tænke over

Hvordan kan vi lære at sætte Jesus først og højest i vores kristne erfaring?

Lammet er værdigt

Åb 5,8-14
Ef 1,20-23
Hebr 10,12

Hvad siger disse tekster samlet, som bør give os håb og trøst midt i en verden, som i sig selv kan tilbyde så lidt håb eller trøst?

Når Lammet, Kristus, går hen til tronen, tager han bogrullen. Ved at gøre det viser han, at al myndighed og magt til at herske tilhører ham (se Matt 28,18; Ef 1,20-22). I det øjeblik anerkender hele universet, at Jesus er den retmæssige hersker over jorden. Det, der var gået tabt ved Adam, er blevet genvundet ved Kristus.

Når Kristus tager bogrullen, viser det, at han har hele menneskeheds skæbne i sine hænder. De fire levende væsener og de 24 ældste faldt ned og tilbad ham, idet de sagde: "Du er værdig til at få bogen og bryde dens segl, for du blev slagtet" (Åb 5,9). Gennem denne tilbedelse bekræftede de ophøjede engle og repræsentanterne for den frelste menneskehed Kristi offer for menneskene. Med sit blod har han løskøbt den faldne menneskehed og tilbyder alle håbet om frelse og løftet om en fremtid, som vi knapt nok kan forestille os.

Den talløse skare af engle, som står rundt om tronen, slutter sig nu til de fire levende væsener og de 24 ældste og priser Lammet, som blev slagtet, men som lever og går i forbøn for den faldne menneskehed (Hebr 7,25). Med høj røst udbryder alle i tronsalen: "Lammet, det slagtede, er værdigt til at få magt og rigdom og visdom og styrke og ære og lov og pris" (Åb 5,12).

Og så slutter alle skabninger i himlen og på jorden sig sammen i deres tilbedelse af både Faderen og Kristus: "Ham, der sidder på tronen, og Lammet, være pris og ære og lov og magt i evighedernes evigheder" (Åb 5,13). Deres lovprisning bliver besvaret med et "Amen" fra de fire levende væsener og de 24 ældste, som ligger bøjet for tronen. På denne måde afsluttes den storslåede fejring i den himmelske tronsal.

Fysikere forestiller sig, at universet på et tidspunkt enten vil brænde op, falde sammen eller blive revet i stykker. Hvilken kontrast til den fremtid, der beskrives i Guds Ord! Hvordan kan vi allerede nu begynde at glæde os over den fremtid, der venter os?

Til at
tænke over

Pinsedagens betydning

Ved udgydelsen af Helligånden på Pinsedagen bekræfter ApG 2,1-4 en af de mest afgørende begivenheder i frelsesplanens historie – Kristi kroning og indsættelse til sin tjeneste efter korset, som konge og ypperstepræst i den himmelske helligdom (se også ApG 1,4-8; 2,33). Gennem sin ypperstepræstelige tjeneste ved Faderens højre hånd (Åb 5,6-7) er Kristus i stand til at gennemføre hele frelsesplanens hensigt. Som vores mellemmand i den himmelske helligdom arbejder Jesus på at frelse os. Gennem ham har de troende fri adgang til Gud og modtager tilgivelse for deres synder.

ApG 2,32-36
Joh 7,39

Hvilket håb giver det os, at Jesus i himlen er vores ypperstepræst og konge?

Kristi ophøjelse i den himmelske helligdom blev efterfulgt af Helligåndens udgydelse over disciplene. Åb 5,6 nævner de syv ånder, der "er sendt ud over hele jorden." Som vi så i en tidligere lektie, betegner de syv ånder hele den gerning, som Helligånden udfører i verden. Ved Kristi indsættelse på tronen bliver Helligånden sendt til jorden. Denne udsendelse af Ånden er en af Kristi første handlinger som vores ypperstepræst i den himmelske helligdom. Udgydelsen af Helligånden betød, at Jesus var trådt frem for Faderen, og at hans offer for menneskeheden var blevet godtaget.

"Kristi himmelfart var signalet til, at hans efterfølgere skulle modtage den velsignelse, der var lovet ... Da Kristus kom ind ad himlens porte, blev han indsat på tronen, mens englenerne tilbad ham. Lige så snart denne ceremoni var fuldendt, blev Helligånden udgydt over disciplene i rigt mål, og Kristus blev i sandhed herliggjort med den herlighed, han havde sammen med Faderen fra al evighed. Pinsedagens udgydelse var himlens tilkendegivelse af, at Frelserens indvielse var fuldendt. Som han havde lovet, havde han sendt Helligånden fra himlen til sine efterfølgere som et tegn på, at han som præst og konge havde modtaget al magt i himlen og på jorden og var den Salvede for sit folk" (Ellen White, *The Acts of the Apostles*, s. 38-39).

Til at
tænke over

Læs Hebr 4,16 og 8,1. Hvorfor giver det faktum, at Jesus sidder på himlens trone som konge og præst, os håb og opmuntring? Hvilken betydning har det for dig i din hverdag og for fremtidens uvished?

Til videre studium

Læs Ellen White, *Jesu liv*, "Til min fader og jeres fader" s. 604-608; *The Acts of the Apostles*, "The Gift of the Spirit" s. 47-56.

Budskabet i Åb 4-5 er især af betydning for Guds folk, som lever ved afslutningen af jordens historie. Helligåndens komme på Pinsedagen markerede begyndelsen på evangeliets forkyndelse for hele verden. Det centrale budskab handlede om Jesus, som var blevet ophøjet til konge og præst ved Faderens højre hånd. Denne sandhed om Jesus var kernen i den tidlige kristne tro (Hebr 8,1) og grundstenen i deres forkyndelse (ApG 2,32-33; 5,30-31). Den var også deres motivation og kilden til deres tro og mod midt i forfølgelse og vanskelige situationer (ApG 7,55-56; Rom 8,34). Det førte til, at mange tog imod deres forkyndelse. Lige fra den tid viste Guds rige sig i praksis og bliver ved med at gøre det gennem Helligåndens virke.

Vi må aldrig glemme, at det kun er de gode nyheder om frelse i Jesus Kristus, der kan nå og forvandle menneskenes hjerter og få mennesker til at sige ja til det evige evangeliums kald om at frygte Gud og give ham ære og tilbede ham (Åb 14,7). Kristus er vores eneste håb. Han er vores konge og præst i den himmelske helligdom. Han er med sit folk, og han vil altid være med dem indtil verdens ende (Matt 28,20). Han holder fremtiden i sine hænder.

Lad os derfor aldrig glemme, at ved at fokusere på essensen i evangeliet opnås succes i forkyndelsen af det sidste budskab til en syndig og lidende verden. Intet andet af det, vi forkynder, er vigtigere end korset og hvad det lærer os om Gud.

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. En dag skal vi være i himlen og prise og tilbede Herren for hans godhed, hans magt og især for hans nåde. Hvordan kan vi allerede nu begynde at øve os til den store dag? Hvordan kan vi i dag med tak i hjertet tilbede og prise Gud for alt det, han har gjort og vil gøre?**
- 2. Læs Åb 4,11 og 5,9. Hvilke roller indtager Faderen og Sønnen her, og hvordan er begge roller centrale ikke kun i frelsesplanen, men også for, hvorfor Jesus er værdig til at blive tilbedt? Hvordan er sabbatten og det, den lærer, et udtryk for disse to fantastiske sandheder om vores Gud?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Hvem er det, som taler i Åb 4,1, og som inviterer Johannes op til himlen?
- Prøv at notere dig de elementer i beskrivelsen af de himmelske scener i kapitel 4 og 5, som minder dig om helligdommen:
- På græsk har bindeordet oversat med "når" i Åb 4,9 – "Og når de fire væsener ..." – rent grammatisk betydningen "på det tidspunkt", altså ikke "når som helst". Det indleder en bestemt begivenhed eller handling, som finder sted i det efterfølgende kapitel.
 - Prøv at beskrive punkt for punkt, hvad der sker i kapitel 5:
 - Hvad er problemet?
 - Hvad er løsningen?
 - Hvordan vises denne løsning for Johannes?
 - Hvor mange sange synges der, og hvem synger dem?

Personligt kristenliv

- Kapitel 5 begynder med gråd og ender med lovsang. Find sammen i klassen en række eksempler, hvor mennesker græder og sørger.
- Hvordan oplever du/vi, at sorg kan vendes til glæde?
- Hvordan tror du, at synerne i Åbenbaringens Bog kan hjælpe mennesker i sorg?

Klassens aktiviteter

- Kan du/I finde eksempler på sange eller digte, som illustrerer sorg og glæde i kristenlivet? Prøv at dele nogle af disse sange med hinanden – I må gerne synge dem.

Mødet med dagligdagen

- I den uge, der er gået, har du højst sandsynligt mødt et menneske, som var præget af sorg. Vi skjuler ofte sorgen godt, selv når den tynger; og af og til er sørgende menneskers opførsel uventet.
 - Tag tid til i dine personlige bønner at bede Gud om at være nær hos de sørgende mennesker, du har truffet.

Uddybende spørgsmål

- Lektien taler om essensen i det kristne budskab. Prøv at læse fx Peters tale på Pinsedagen (ApG 2,14-41). Hvad er hovedbudskabet i hans prædiken?

- Som adventister ser vi frem til en fornyet Åndsudgydelse, når verden skal høre evangeliet en sidste gang (jf. Åb 14,6-7).
 - Hvordan modtog de første kristne Ånden (Gal 3,1-3)? Hvordan vil vi modtage ham?
- Vi tror også, at visse af de grundlæggende kristne doktriner får særlig betydning i de sidste dage tæt på Jesu genkomst, som fx sabbatten, læren om menneskets betingede udødelighed og Jesus i den himmelske helligdom.
 - Drøft, hvordan du og jeg kan tale om disse emner på en måde, der fremhæver kernen i evangeliet, som også Peter og apostlene forkyndte.

Noter
